

Januš Brišnik Amičič je Veroniko umestil v središče kompozicije in jo prikazal s hrbtne strani. Poenostavil je njeno telo in ga razdelil v barvne ploskve, med katerimi je še posebej izstopajoča rdeča, ki ponazarja njene lase. Figura sega čez tri barvne pasove ozadja, ki so konveksno napeti in monokromno zasnovani. Veronika se zdi v tem prostoru, v katerem je »izgubila« tudi krono, osamljena in zamišljena.